

Tapahtui presidentti Kekkonen aikaan

Puhe jouluaaton hartaudessa Ikaalisten kirkossa A.D. 2017

Joulukuu on erityislaatuinen kuukausi. Ei missään muussa kuussa lasketa aikaa niin monin eri tavoin ja tarkkaan. Tänään on sytytetty neljäs adventtikiynttilä. Se kertoo, että joulukuun on jo lähellä. Tänään on myös avattu 24. joulukalenterin luukku, eli joulukuun on jo ihan käden ulottuvilla.

Monenlaista muutakin aikaa on viimepäivinä mitattu. Kalentereihin on ollut merkittynä erilaisia joulujuhlia ja pikkujouluja. Viime viikkoina aikaa on mitattu ja ajankulumista tarkkailtu, että on ehditty tehdä kaikki valmistelut: kaupassakäyntejä, jotain siivousta ja koristelua, joulutervehdykset, kauneimmat joululaulut ja vaikkapa telkkarista ja radiosta lempiohjelmat. Ja jos on keittiössä puuhannut, on pitänyt olla tarkkana, että kaikki on uunissa oikean ajan. Aikaa on tosiaan mitattu ja kiireisimmät ovat tainneet välillä seurata sekuntien kulumista.

Jouluevankeliumissakin tulee esiin ajan mittaus. Aivan aluksi puhutaan keisari Augustuksesta ja sitten kerrotaan, että on Marian synnyttämisen aika ja vielä öisestä hetkestä kedolla, jolloin enkelit ilmestyivät paimenille. Kaikki asiat tapahtuivat tiettyyn aikaan. - Jeesus syntyi siis Keisari Augustuksen aikana öiseen aikaan. Samalla tavalla sanottuna minä synnyin presidentti Kekkonen 17. hallintovuonna ja öiseen aikaan Jeesuksen tapaan. Entä sinä? Tiedätkö oletko syntynyt yöllä, aamulla, päivällä vai illalla.

Kun aikaa laskettiin kuninkaan tai keisarin mukaan, joka valtakunnassa oma ajanlaskunsa ja aina aloitettiin alusta, kun hallitsija vaihtui. Oikeastaan mekin kyllä teemme niin. Nyt on vuosi 2017 ja pian alkaa vuosi 2018. Me kristityt laskemme vuosia Jeesuksen syntymästä. Silloin alkoi hänen aikansa. Silloin tällöin näkee käytettävän vuosi luvun kanssa kirjaimia AD eli esimerkiksi AD 2017. Tuo lyhenne tulee sanoista Anno Domini eli Herran vuosi. Se kertoo, että elämämme on yhteydessä Jumalan todellisuuteen.

Nykyaikaa kuvaa hyvin sana nyt. Se on aika vaativa sana. Nyt. Huomio, ajatukset, puheet, teot – nyt. Oleminen ja lepokin, nyt. Nyt vaatii meiltä toimintaa, tehokkuutta ja läsnäoloa. Siihen verrattuna jouluevankeliumin ajanilmaus siihen aikaan on hyvin armollinen. Se ei niinkään vaadi meiltä, vaan se muistuttaa milloin tapahtui maailman historian todellinen käänne.

Aika kuluu ja sitä on rajallisesti. Siksi siitä useasti laskutetaan, siksi se on arvokasta. Siksi sen sanotaan joskus olevan myös armoton. Ajan kulumisen haastaa meidät, joskus suorastaan vaatien. Kaikki ei kuitenkaan ole kiinni siitä mitä tapahtuu nyt, tänään, eilen, huomenna, viime tai ensi viikolla. Kun katsomme menneisyyteen, ja vaikkapa menneisiin jouluihin, saamme olla itsellemme armollisia ja ammentaa myös joulunlapsen syntymästä, Jeesuksen, meidän veljemme, syntymästä. Siten mittasuhteet tulevat esiin ja asioiden todellinen merkitys ja arvo.

Kun Jeesus syntyi ja paimenet kävivät häntä katsomassa, ei ollut mihinkään kiire, aika suorastaan pysähtyi. Ajan kulumista ei huomannut. Olen useasti miettinyt, että paimenilla ei ollut mitään lahjaa Marialle, Joosefille ja Jeesus-lapselle, mutta oli heillä kuitenkin jotain. He antoivat aikaansa ja he toivat tullessaan iloa. Nämä oman aikansa vuorotyöläiset saavatkin olla meille esikuvina. Muistetaan mekin tänään, huomenna ja muinakin päivinä Jeesus-lasta. Annetaan aikaa ja iloa toisillemme, läheisillemme. Mikä voisikaan olla tärkeämpää?